

Dosarul nr. 3rh-45/22
2-22063119-01-3rh-27102022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. T. Chișca-Doneva, N. Vascan,
I. Bejenaru, G. Stratulat, A. Cobăneanu)

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Miriams”, reprezentată de avocatul Angela Popil

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Tegulum” împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova și Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost admis recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Tegulum”, casată hotărârea din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău și emisă o nouă decizie de admitere a acțiunii

constată:

La 5 noiembrie 2010, SA „Tegulum” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Mediului al RM și Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 11 martie 2009, Ministerul Economiei și Comerțului a eliberat companiei SA „Tegulum” Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485, prin care se confirmă perimetrul minier pentru exploatarea zăcământului de calcar și rocilor de nisip-prundiș „Vărăncău”.

Perimetrul este localizat la 1 km spre nord-vest de satul Vărăncău r-nul Soroca, iar termenul de exploatare a perimetrului respectiv este până la epuizarea zăcământului.

După ce SA „Tegulum” a procurat mai mult utilaj pentru a demara lucrările de exploatare a zăcământului de calcar și a rocilor de nisip-prundiș, la data de

30 septembrie 2010, Ministerul Mediului al RM a emis ordinul nr. 83 cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol, prin care s-a cerut revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol „Vărăncău” din sat. Vărăncău r-nul Soroca de la SA „Tegulum”.

Drept motiv de adoptare a ordinului Ministerului Mediului nr. 83 din 30 septembrie 2010 au fost invocate prevederile art. 32 alin. (1) lit. i) Codul subsolului, aprobat prin Legea nr. 3-XVI din 2 februarie 2009, care prevede că dreptul de folosință asupra sectorului de subsol poate înceta în cazul nefolosirii sectorului de subsol conform destinației de către beneficiarul lui fără motive întemeiate pe parcursul a doi ani.

A obiectat că la pct. 2, ordinul contestat admite imixtiunea în evidența contabilă a SA „Tegulum” și dispune radierea zăcământului de calcar „Vărăncău” de la balanța SA „Tegulum” cu trecerea acestuia la balanța statului.

A indicat că Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale i s-a ordonat de a anula perimetrul minier atribuit SA „Tegulum” pentru zăcământul „Vărăncău” r-nul Soroca, urmare la care la data de 1 octombrie 2010, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, a emis ordinul nr. 39, întru executarea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al RM.

A subliniat că Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 485 eliberat de Ministerul Economiei și Comerțului, prin care se confirmă perimetrul minier pentru exploatarea zăcământului de calcar și rocilor de nisip-prundiș „Vărăncău” a fost eliberat la data de 11 martie 2009, respectiv reieșind din prevederile art. 32 alin. (1) lit. i) Codul subsolului, invocate în ordinul nr. 83 din 30 septembrie 2010, termenul de 2 ani, de nefolosire netemeinică a zăcămintelor începe să curgă din momentul când SA „Tegulum” a obținut actul sus menționat, care permitea exploatarea subsolului, care este 11 martie 2009, iar sancțiunea poate fi aplicată începând cu 11 martie 2011 și nu la data de 30 septembrie 2010 când a fost emis ordinul în cauză.

Cu referire la prevederile art. 33 alin. (3) Codul subsolului, a evidențiat că beneficiarul subsolului SA „Tegulum” nu i-au fost expediate care notificări privind atenționarea asupra încălcărilor comise, precum și nu i s-a oferit un termen de 3 luni pentru înlăturarea încălcărilor.

La data de 5 octombrie 2010, SA „Tegulum” a depus către Ministerul Mediului al RM cererea prealabilă, prin care a solicitat revocarea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol, emis de Ministerul Mediului al RM, din considerentele că este emis contrar prevederilor legale.

Iar la data de 7 octombrie 2010 a depus și o cerere la Agenția pentru Geologie și resurse Minerale, prin care a solicitat suspendarea executării ordinului nr. 39 din 1 octombrie 2010 emis de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, de către șeful Direcției geologice, Andrei Juraveli, pentru executarea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al RM, din motivul că ultimul este emis contrar prevederilor legale.

Până în prezent nici Ministerului Mediului al RM și nici Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale nu a răspuns la cererile adresate de către SA „Tegulum”.

A considerat că acțiunile Ministerului Mediului al RM contravin prevederilor art. 32 alin. (1) lit. i) și art. 33 alin. (3) Codul subsolului și reprezintă fapte ilicite,

prin consecutivitate și acțiunile Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale sunt ilegale deoarece sunt bazate pe un ordin ilegal.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 1398, 1404 Cod civil și art. 166-168 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 „Cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol”, emis de Ministerul Mediului al RM, anularea ordinului nr. 39 din 1 octombrie 2010 emis de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, de către șeful Direcției geologice, Andrei Juraveli, pentru executarea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al RM, încasarea din contul Ministerului Mediului al RM a sumei de 50 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată în sumă de 8100 de lei.

La 29 noiembrie 2010, SA „Tegulum” a depus o cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată în care a invocat că la data de 17 mai 1990 a fost semnat Actul de primire-predare a perimetrului minier „Vărăncău” dintre SA „Tegulum” și Ministerul Industrii Locale a RSSM.

Ulterior, SA „Tegulum” i-a fost eliberat Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 23 din 26 iunie 1991.

În baza acestor acte s-a stabilit că SA „Tegulum” i-a fost transmis perimetrul minier „Vărăncău” pentru exploatare până în anul 2035.

A menționat că de la data de 26 iunie 1991 SA „Tegulum” a început exploatarea perimetrului minier „Vărăncău”, care conform Actului primire-predare a perimetrului minier „Vărăncău” dintre SA „Tegulum” și Ministerul Industrii Locale a RSSM avea zăcăminte în volum de 2 597 700 tone.

La momentul intrării în vigoare a Codului Subsolului nr. 1511 din 15 iunie 1993, SA „Tegulum” dispunea de Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 23 din 26 iunie 1991, însă nu dispunea de careva licență, deoarece Legea privind acordarea de licențe pentru unele genuri de activitate nr. 332-XIV din 26 martie 1999, a intrat în vigoare la 17 iunie 1999.

La data de 3 august 1995 a intrat în vigoare Legea nr. 440 cu privire la zonele și fișiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, care la art. 6 alin. (3) prevedea că, lățimea zonelor de protecție a apelor râurilor Nistru, Prut și Dunăre constituie cel puțin 1000 metri, însă zona perimetrului minier „Vărăncău” intra în acești 1000 de metri ai zonei de protecție a râului Nistru.

Astfel, potrivit legii date, se interzicea efectuarea cărorva lucrări de extragere.

Ulterior, prin Legea nr. 454 din 30 iulie 2001, au fost modificate prevederile art. 13 din Legea nr. 440 cu privire la zonele și fișiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, care la alin. (2) a statornicit că în zonele de protecție a apelor se interzice, fără coordonarea în scris cu autoritatea centrală abilitată cu gestiunea resurselor naturale și cu protecția mediului înconjurător și cu autoritatea centrală pentru sănătate să extragă substanțelor minerale utile. Coordonarea cu organele respective a fost obținută cu greu.

Însă deja la data respectivă SA „Tegulum” avea în zona perimetrului minier „Vărăncău”, rezerve extrase de nisip, prundiș în volum de 20 000 tone, care din cauza scăderii cererii pe piață nu se vindea.

La data de 30 martie 2002 a intrat în vigoare Legea privind licențierea unor genuri de activități nr. 451, potrivit căreia licența era valabilă numai dacă în anexa ei era prevăzută Zona perimetrului minier care se exploatează.

Pentru a obține înscrierea necesară în anexa licenței era necesară prezentarea unui contract de arendă încheiat între SA „Tegulum” și Primăria comunei Vărăncău.

Având la bază faptul că perimetrul minier „Vărăncău” se află la balanța SA „Tegulum”, în baza Actului primire-predare a perimetrului minier „Vărăncău” dintre SA „Tegulum” și Ministerul Mediului Industrii Locale a RSSM din 17 mai 1990, a obținut un nou „Act de confirmare a perimetrului minier” nr. 485 din 11 martie 2009.

La data de 1 octombrie 2008, SA „Tegulum” a depus la Primăria comunei Vărăncău o cerere cu privire la încheierea contractului de arendă, la care la data de 21 octombrie 2008 a primit refuz.

Astfel, refuzul Primăriei Vărăncău a fost atacat în instanța de contencios administrativ, iar prin hotărârea din 26 octombrie 2009 a Judecătoria Soroca, a fost obligat Consiliul comunei Vărăncău să dea în arendă SA „Tegulum” perimetrul minier „Vărăncău”, iar prin decizia din 7 aprilie 2009, cauza a fost retransmisă spre judecare în fond la Judecătoria Soroca, care la momentul depunerii prezentei acțiuni în instanța de judecată se află pe rol la Judecătoria Soroca.

Respectiv, faptul că SA „Tegulum” se afla într-un litigiu cu Primăria comunei Vărăncău, reprezintă unul din temeiurile pentru care SA „Tegulum” nu putea începe lucrările de exploatare, iar Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, știa despre faptul că SA „Tegulum” se află în litigiu cu Primăria comunei Vărăncău, fapt ce se adeverește prin notificarea făcută către aceasta la data de 26 februarie 2009.

Prin hotărârea din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost respinsă.

La 15 decembrie 2010, SA „Tegulum” a depus recurs împotriva hotărârii din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 9 martie 2011, SA „Tegulum” a depus cerere de completare a recursului, prin care la fel a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 13 aprilie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul depus de SA „Tegulum” și menținută hotărârea din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

La 18 martie 2022, prin intermediul poștei electronice și la 23 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 13 aprilie 2011 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. h) CPC.

La 21 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, SA „Tegulum”, reprezentată de avocatul Vladimir Grosu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 13 aprilie 2011 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. h) CPC.

Prin încheierea din 4 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise cererile de revizuire depuse de către Agentul guvernamental și SA „Tegulum”, reprezentată de avocatul Vladimir Grosu, a fost casată decizia din 13 aprilie 2011 a

Curții Supreme de Justiție și reținută în procedura Curții Supreme de Justiție cauza de contencios administrativ, pentru examinarea recursului depus de SA „Tegulum” împotriva hotărârii din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de SA „Tegulum”, casată hotărârea din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău și emisă o nouă decizie prin care au fost admise cerințele SA „Tegulum” împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova și Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative.

A fost anulat ordinul nr. 83 din 30 septembrie 2010 „Cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol”, emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova.

A fost anulat ordinul nr. 39 din 1 octombrie 2010 emis de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, pentru executarea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova.

La 27 octombrie 2022, SRL „Miriams”, reprezentată de avocatul Angela Popil a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, cu redeschiderea procedurii procedurii în ordine de recurs.

În motivarea cererii de revizuire cu referire la prevederile art. 449 lit. c) CPC, a susținut că decizia din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție afectează drepturile și interesele SRL „Miriams”, deoarece la data de 30 decembrie 2010 între SRL „Miriams” și Ministerul Mediului a fost semnat contractul nr. 30, prin care SRL „Miriams” a obținut dreptul de folosință asupra sectorului de subsol pentru extragerea substanțelor minerale utile din satul Vărăncău r-nul Soroca.

A menționat că dreptul de folosință asupra zăcământului specificat, obținut de către SRL „Miriams” în temeiul contractului nr. 30 din 30 decembrie 2010, reprezintă același zăcământ exploatat anterior de către SA „Tegulum”.

A subliniat că la 26 martie 2013, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale a emis Actul de confirmare a perimetrului minier nr. 541 prin care a identificat amplasarea și a atribuit perimetrul minier în favoarea SRL „Miriams”, iar la 17 iulie 2014, Inspectoratul Ecologic de Stat a emis Avizul nr. 05-5-4663/1270, prin care a aprobat proiectul de execuție elaborat de SRL „Miriams”.

Ulterior, la 16 octombrie 2017, în urma desfășurării licitației de către Primăria comunei Vărăncău r-nul Soroca, SRL „Miriams” a obținut dreptul de arendă asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 7,69320 ha, situat în extravilanul satului Vărăncău r-nul Soroca.

Conform contractului nr. 1 din 16 octombrie 2017, înregistrat la Agenția Servicii Publice la 9 noiembrie 2017 cu nr. 780/17/23066, SRL „Miriams” a obținut dreptul de folosință a terenurilor arendate, până la data de 16 octombrie 2037.

A indicat că la 14 august 2019, în urma desfășurării licitației de către Primăria comunei Vărăncău r-nul Soroca, SRL „Miriams” a obținut dreptul de arendă a terenului nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 8,3033 ha, și a terenului nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 2,2355 ha, situat în extravilanul satului Vărăncău r-nul Soroca, iar conform contractului nr. 1 din 14 august 2019 de arendă a terenului pentru extragerea zăcămintelor minerale utile, înregistrat la Agenția Servicii Publice

la 24 octombrie 2019, cu nr. 780/19/20498, SRL „Miriams” a obținut dreptul de folosință a terenurilor arendate, până la data de 14 august 2039.

La 16 decembrie 2019, între Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și SRL „Miriams” a fost încheiat contractul nr. 10 pentru folosirea sectorului de subsol cu suprafața de 19,80 ha, amplasat în extravilanul sat. Vărăncău r-nul Soroca, pentru cercetare geologică detaliată conform căruia Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a transmis sectorul de subsol amplasat în extravilanul sat. Vărăncău r-nul Soroca, care ocupă parțial (8,17 ha) suprafața zăcământului de calcar cretos-silicios „Vărăncău” exploatat de asemenea de către SRL „Miriams” în temeiul contractului nr. 30 din 30 decembrie 2010 încheiat cu Ministerul Mediului, în limitele perimetrului minier nr. 541 din 26 martie 2013 eliberat de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, valabil pe perioada exploatării zăcământului.

La 30 decembrie 2019, Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale a eliberat Actul de confirmare a perimetrului geologic nr. 103, prin care a identificat amplasarea și a atribuit SRL „Miriams” sectorul de subsol amplasat în extravilanul sat. Vărăncău r-nul Soroca, pentru cercetare geologică detaliată, în scopul evaluării rezervelor de tripoli și nisip-prundiș.

A subliniat că la data pronunțării deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, SRL „Miriams” este titulară a dreptului de folosință a sectoarelor de subsol pentru extragerea zăcămintelor naturale și pentru cercetare, drept care se extinde asupra sectorului de subsol asupra căruia a fost restabilit dreptul de folosință și extragere al SA „Tegulum”.

La 5 decembrie 2022, SA „Tegulum”, reprezentată de avocatul Vladimir Grosu a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de revizuire depusă de SRL „Miriams”.

La 17 ianuarie 2023, SRL „Miriams”, reprezentată de avocatul Angela Popil a depus supliment la cererea de revizuire, prin care la fel a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, cu redeschiderea procedurii procedurii în ordine de recurs.

A menționat că în cazul în care revigorarea dreptului SA „Tegulum” afectează drepturile SRL „Miriams”, faptul dat este suficient pentru a desființa actul judecătoresc și redeschiderea procedurilor, oferind posibilitatea SRL „Miriams” de apărare a drepturilor sale.

Totodată, a obiectat asupra stării de fapt pretins constatate de către instanța de recurs și puse la temelia deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Având în vedere că dispozițiile Codului administrativ nu reglementează instituția revizuirii unei hotărâri judecătorești irevocabile, cererea de revizuire depusă de către SRL „Miriams”, reprezentată de avocatul Angela Popil urmează a fi

examinată în conformitate cu prevederile Capitolului XXXIX din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) CPC după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

După cum denotă actele cauzei, la 18 martie 2022, prin intermediul poștei electronice și la 23 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Agentul guvernamental și la 21 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, SA „Tegulum”, reprezentată de avocatul Vladimir Grosu au depus cereri de revizuire împotriva deciziei din 13 aprilie 2011 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. h) CPC.

Este cert și faptul că prin încheierea din 4 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise cererile de revizuire depuse de către Agentul guvernamental și SA „Tegulum”, reprezentată de avocatul Vladimir Grosu, a fost casată decizia din 13 aprilie 2011 a Curții Supreme de Justiție și reținută în procedura Curții Supreme de Justiție cauza de contencios administrativ, pentru examinarea recursului depus de SA „Tegulum” împotriva hotărârii din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Iar prin decizia din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de SA „Tegulum”, casată hotărârea din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău și emisă o nouă decizie prin care au fost admise cerințele SA „Tegulum” împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova și Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative. A fost anulat ordinul nr. 83 din 30 septembrie 2010 „Cu privire la revocarea dreptului de folosire asupra sectorului de subsol”, emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova. A fost anulat ordinul nr. 39 din 1 octombrie 2010 emis de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, pentru executarea ordinului nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova.

La 27 octombrie 2022, SRL „Miriams”, reprezentată de avocatul Angela Popil a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. c) CPC.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 447 CPC, sunt în drept să depună cerere de revizuire:

- a) părțile și alți participanți la proces.
- b) persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărârea, încheierea sau decizia judecătorească.
- c) Agentul guvernamental, precum și subiecții menționați la lit.a) și b) din prezentul articol, în cazurile prevăzute la art.449 lit. g) și h).

În conformitate cu art. 449 lit. c) CPC revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. c) CPC, este important de constatat dacă persoana care consideră că nu a fost implicată în proces este subiect al raportului material litigios.

Raportând la caz dispozițiile legale enunțate, se reține că prin decizia din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, completul specializat pentru examinarea

acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a examinat recursul depus de SA „Tegulum” la 15 decembrie 2010, completat prin cererea din 9 martie 2011 împotriva hotărârii din 1 decembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

În același timp, din materialele cauzei se evidențiază cert faptul că SRL „Miriams” nu a fost vizată în conținutul actelor administrative contestate de SA „Tegulum”, prin urmare nu a fost atrasă în proces de către instanțele de judecată.

Or, obiect de examinare în prezenta speță a constituit ordinul nr. 83 din 30 septembrie 2010 emis de Ministerul Mediului al Republicii Moldova și ordinul nr. 39 din 1 octombrie 2010 emis de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, pentru executarea ordinului Ministerul Mediului al RM nr. 83 din 30 septembrie 2010, ce se referă la revocarea dreptului de folosință a SA „Tegulum” asupra sectorului de subsol din sat. Vărăncău r-nul Soroca și nicidecum la drepturile SRL „Miriams”, care în circumstanțele descrise în cererea de revizuire, pot fi apărute pe altă cale judecătorească, într-o altă procedură.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că prin adoptarea deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs a remediat încălcările constatate în hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 1 februarie 2022, în cauza SA „Tegulum” vs Moldova, la momentul depunerii cererii de recurs de către SA „Tegulum”.

Față de aceste considerente, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că motivele invocate de către SRL „Miriams” în cererea de revizuire cu privire la dreptul de folosință asupra sectorului de subsol pentru extragerea substanțelor minerale utile din satul Vărăncău r-nul Soroca, *apărute în cadrul altor raporturi juridice*, decât cele contestate în prezenta speță, nu justifică dreptul acesteia prin prisma art. 447 CPC, de a depune cererea de revizuire în temeiul dispozițiilor art. 449 lit. c) CPC.

Distinct de cele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că admiterea cererii de revizuire, în sensul formulat, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o încălcare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Aici este de principiu că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și jurisprudența CtEDO potrivit căreia, dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 §1 din Convenție, presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei

chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. România, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 195, 230 Cod administrativ, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Miriams”, reprezentată de avocatul Angela Popil împotriva deciziei din 27 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Tegulum” împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova și Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron

Ala Cobăneanu